

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/25/2021
Identifikačné číslo spisu:	2714201900
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:2714201900.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v spore žalobcu: ELVOSOLAR, a. s., so sídlom Agátová 22, 841 01 Bratislava, IČO: 44 989 725, zastúpeného Mgr. Adrián Iványi, advokát, so sídlom Hodská 2359/64, 924 01 Galanta, proti žalovanému: SOLAR Slovakia, a.s., so sídlom Mallého 1158/60, 909 01 Skalica, IČO: 36 243 621, zastúpenému JUDr. Ľubomír Vánek, advokát, so sídlom Potočná 169/85, 909 01 Skalica, o zaplatenie 29 576,24 eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 26. mája 2020, č. k. 21Cob/112/2019-380, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 26. mája 2020 pod č. k. 21Cob/112/2019-380, zrušuje a vec vracia Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Skalica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 14. marca 2019, č. k. 5Cb/23/2014-321, rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 29 576,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 29 576,24 eur od 18. februára 2014 až do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I) a žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II).

2. Z obsahu s vecou súvisiaceho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 25. marca 2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 29 576,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy vo výške 29 576,24 eur od 18. februára 2014 až do zaplatenia a trov konania.

2.1. Dňa 30. júla 2018 žalobca uplatnil na súde alternatívny petit na zaplatenie náhrady škody v sume vo výške 29 576,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 29 576,24 eur od 18. februára 2014 do zaplatenia.

2.2. Okresný súd Skalica uznesením č. k. 5Cb/23/2014-276 zo dňa 5. septembra 2018 pripustil rozšírenie - zmenu žaloby o alternatívny petit takto: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom zľavy

na cene diela sumu vo výške 29 576,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 29 576,24 eur od 18. februára 2014 do zaplatenia do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, alternatívne: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu 29 576,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy vo výške 29 576,24 eur od 18. februára 2014 do zaplatenia do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Z obsahu s vecou súvisiaceho spisu vyplýva, že predmetom sporu je pohľadávka žalobcu voči žalovanému vo výške 29 576,24 eur s príslušenstvom, z titulu zľavy z vykonaného diela, resp. alternatívne úhrada tejto čiastky z dôvodu náhrady škody.

3.1. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že čo sa týka úhrady žalovanej pohľadávky z dôvodu náhrady škody, v konaní žalobca nepreukázal všetky náležitosti pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu, a to predovšetkým vznik škody žalobcovi, t. j. úbytok na majetku žalobcu, nakoľko sumu vo výške 29 576,24 eur žalobca na opravu diela ešte neuhradil, z ktorého dôvodu okresný súd pohľadávku žalobcovi nemohol priznať a pokiaľ by sa jednalo o petit výlučne z tohto titulu, súd by žalobu zamietol.

3.2. Ohľadom úhrady žalovanej pohľadávky z dôvodu zľavy z ceny diela pre jeho vady okresný súd uviedol, že medzi žalobcom ako objednávateľ a žalovaným ako dodávateľom vznikol zmluvný vzťah titulom Zmluvy o dielo zo dňa 15. októbra 2010 na zhotovenie diela - stavebná časť fotovoltaickej elektrárne FVE Starňa o výkone 999 kWp, Zmluvy o dielo zo dňa 15. októbra 2010 na zhotovenie diela - stavebná časť fotovoltaickej elektrárne FVE Gemer o výkone 999 kWp, Zmluvy o dielo zo dňa 15. októbra 2010 na zhotovenie diela - stavebná časť fotovoltaickej elektrárne FVE Dulovo o výkone 999 kWp a Zmluvy o dielo zo dňa 15. októbra 2010 na zhotovenie diela - stavebná časť fotovoltaickej elektrárne FVE Hodejov o výkone 999 kWp (ďalej aj „Zmluvy o dielo“), na základe ktorého bol žalovaný povinný pre žalobcu vykonať dielo (pričom sa jedná o štyri čiastkové samostatné diela) s technickou realizáciou a vlastnosťami uvedenými v projektovej dokumentácii objednávateľa (bod. 1 článku I. každej zmluvy). Projektová dokumentácia určovala konkrétny špecifický materiál, ktorý má byť použitý na zhotovenie diela a tiež aj jeho kvalitu a vlastnosti, jednotlivé konštrukčné prvky, ktoré sa mali použiť a tiež spôsob ich použitia, pričom dodržaním tejto projektovej dokumentácie pri zhotovení diela by žalovaný splnil realizáciu diela bez väd.

3.3. Z dokazovania pred súdom prvej inštancie ďalej vyplynulo, že vady jednotlivých čiastkových diel boli zistené na kontrolnom dni 28. septembra 2011 (č. l. 33 spisu) a ich odstránenie žalovaný začal realizovať, práce však boli prerušené, čo vyplýva z oznámenia žalovaného z 8. decembra 2011 (č. l. 34 spisu). V pokračovaní odstraňovania závad nedošlo ani po urgencii zo strany žalobcu (č. l. 35 a č. l. 40 - 43 spisu), kde žalobca stanovil žalovanému termín na odstránenie závad do 12. novembra 2012, resp. následne do 1. júla 2013, v dôsledku čoho žalobca listom zo dňa 4. februára 2014 (č. l. 46 spisu) uplatnil voči žalovanému zľavu z ceny diela (požiadavku odôvodnil § 436 ods. 2 Obchodného zákonníka) v sume vo výške 29 576,24 eur (za FVE Hodejov 7 161,37 eur, za FVE Dulovo 7 240,57 eur, za FVE Gemer 7 679,78 eur, za FVE Starňa 7 4941,52 eur). Okresný súd uviedol, že žalobca včas uplatnil vady diela a tiež v lehote uplatnil aj následnú zľavu z ceny diela v zmysle § 437 ods. 5 Obchodného zákonníka.

3.4. Zo znaleckého posudku č. 184/2017 (č. l. 261) vypracovaného znalcom Ing. Dušanom Nemešom dňa 5. februára 2017 okresnému súdu vyplynulo, že na diela boli žalovaným zrealizované časti stavby v rozpore s projektovou dokumentáciou (chýbajúca gumená manžeta závrtnej skrutky nebráni vnikaniu vody do nej, čím hrozí jej hrdzavenie a roztrhnutie. Použité pozinkované zavetrávacie lanká a ich úchyty nie sú vhodné do vonkajšieho prostredia, korodujú, čo znižuje mechanickú pevnosť. Chýbajúce gumené podložky pod skrutkami spôsobujú, že hrdza zo skrutiek sa vyplavuje na solárne panely, čo znižuje ich účinnosť a treba ich dodatočne mechanicky čistiť), resp. technický stav jednotlivých stavebných častí každej fotovoltaickej elektrárne (ďalej aj „FVE“) nezodpovedal predpokladanej plánovanej, ako aj ekonomickej životnosti stavby (25 až 30 rokov od kolaudácie) a tieto nedostatky tak nie sú len estetickými vadami, ale majú teda vplyv na funkčnosť diel.

3.5. V dôsledku neodstránenia reklamovaných väd žalobca uplatnil voči žalovanému zľavu v zmysle § 437 ods. 5 Obchodného zákonníka, ktorá má byť vo výške, ktorá zodpovedá podľa § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka rozdielu medzi hodnotou, ktorú by mal mať tovar bez väd a hodnotou, ktorú mal tovar dodaný s vadami. Vo vzťahu k výške zľavy, ktorú znalec nedokázal určiť, okresný súd uviedol, že žalobca uplatnil zľavu v hodnote, ktorá zodpovedá finančnej čiastke potrebnej na opravu diela a uvedenie

diela do stavu, v akom mal byť zo strany žalovaného odovzdaný žalobcovi v súlade s realizáciou diela podľa projektovej dokumentácie, a teda podľa podmienok zmluvy o dielo. Žalobca túto sumu preukázal na základe cenovej ponuky iného dodávateľa zo dňa 18. októbra 2012 (č. l. 67 - 70) spoločnosti SMS-Servis Montáž Solár s.r.o., ktorou vyčíslila hodnotu opravy nosných konštrukcií panelov FVE celkovo na sumu vo výške 29 576,24 eur s DPH (za ZVE Hodejov 7 161,37 eur, za ZVE Dulovo 7 240,57 eur, za ZVE Gemer 7 679,78 eur, za ZVE Starňa 7 4941,52 eur).

3.6. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že tento žalobcovi poskytol v súvislosti so Zmluvami o dielo zľavu, okresný súd uviedol, že pokiaľ žalovaný poukazuje na skutočnosť, že zľava z ceny diela bola žalobcovi poskytnutá dohodou o urovnaní medzi spoločnosťou ELVOSOLAR, s.r.o. (žalobcom) a spoločnosťou SOLAR PP3, s.r.o. zo dňa 14. decembra 2011 (č. l. 152 spisu), táto písomná dohoda sa týka len zmluvných vzťahov medzi uvedenými subjektami a nie vzťahov a pohľadávok medzi žalobcom žalovaným, a súčasne Zmluvy o dielo, ktoré sú predmetom tohto konania sú v písomnej forme a podľa § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka môžu byť menené len dohodou strán v písomnej forme, ktorú žalovaný v konaní ako dôkaz nepredložil, takže obranu žalovaného v tomto smere označil okresný súd za irelevantnú.

3.7. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobcovi priznal uplatnený nárok na zaplatenie zľavy z ceny diela v sumu vo výške 29 576,24 eur s DPH (za ZVE Hodejov 7 161,37 eur, za ZVE Dulovo 7 240,57 eur, za ZVE Gemer 7 679,78 eur, za ZVE Starňa 7 4941,52 eur) v zmysle preukázanej cenovej ponuky. Súd žalobcovi priznal aj úrok z omeškania od 18. februára 2014 v zákonnej výške podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v súvislosti s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. (8 % + 1,25 % = 9,255 %), nakoľko žalobca uplatnil u žalovaného úhradu zľavy do 10 dní od dňa doručenia výzvy (č. l. 46 - 47), žalovaný prevzal výzvu dňa 7. februára 2014, plniť mal do 17. februára 2014 a v omeškaní je preto od 18. februára 2014.

4. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu [§ 379 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“)] a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho rozsudkom zo dňa 26. mája 2020, č. k. 21Cob/112/2019-380, odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 14. marca 2019 zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu 100 % trov celého konania.

5. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zhrnul, že v prerokúvanej veci sa žalobca domáhal priznania zľavy z ceny diel - stavebnej časti fotovoltaických elektrární, pre ktorej určenie bol rozhodný § 439 ods. 1 v spojení s § 564 Obchodného zákonníka. Táto vo veci rozhodná norma jasne ustanovuje, že výška zľavy sa určuje ako rozdiel medzi cenou tovaru (=diela) bez väd a cenou tovaru (=diela) s vadami, a to v čase, kedy malo byť dielo vykonané. Žalobca tak podľa cit. ustanovení mal predovšetkým tvrdiť jednak hodnotu diela bez väd, ako aj hodnotu diela s vadami, a to v čase, kedy malo byť vykonané, tento však počas konania takéto skutkové tvrdenie nepredniesol, resp. od počiatku konania tvrdil, že výška zľavy z ceny diela sa môže určiť aj sumou nákladov, ktoré bolo v roku 2012 potrebné vynaložiť na opravy diela na to, aby žalobcom uvádzané vady boli odstránené, takto tvrdené skutočnosti sú však podľa krajského súdu z hľadiska ustanovenia § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka nerozhodné. Žalobca už počas konania vedel, že žalovaný popiera, že by ním tvrdené skutočnosti boli rozhodné pre posúdenie nároku na zľavu z ceny diela a ak potom napriek tomu zotrúval na ich tvrdení a naopak, netvrdil tie, ktoré sú rozhodujúce, neuniesol bremeno tvrdenia.

5.1. Na základe uvedeného tak odvolací súd uzavrel, že v prerokúvanej veci bol z vykonaného dokazovania správne zistený skutkový stav, resp. keďže žalobca od počiatku konania prednášal také skutkové tvrdenia, ktoré sú z hľadiska rozhodnej normy (§ 439 ods. 1 Obchodného zákonníka) nepodstatné, je skutkový stav z hľadiska prednesených tvrdení zo strany okresného súdu zistený síce správne, ale pre uplatnený nárok nerozhodné. Súd prvej inštancie podľa krajského súdu správne z vykonaného dokazovania ustálil skutkový stav, že žalobcovi boli skutočne predložené ponuky na opravu určitých väd za celkovú cenu vo výške 29 576,24 eur, toto skutkové zistenie však nemá relevantný súvis s tými skutočnosťami, ktoré sú pre posúdenie nároku žalobcu rozhodné podľa § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka.

5.2. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že podľa § 560 ods. 2 Obchodného

zákonníka zhotoviteľ zodpovedá zásadne za vady, ktoré má dielo v čase jeho odovzdania, a v rozsahu záruky aj za vady, na ktoré sa vzťahuje záruka za akosť. V prerokúvanej veci žalovaný v čl. VI ods. 1 všetkých zmlúv o dielo výslovne prejavil, že preberá záruku za „akosť a kvalitu“ na dobu 60 mesiacov od prevzatia diela. Tým, že sa na dielo vyskytli nedostatky už o niekoľko mesiacov po jeho odovzdaní, si dielo nezachovalo dohodnuté vlastnosti počas 60 mesiacov od jeho odovzdania a prevzatia, takže žalovaný porušil svoj záväzok zo zodpovednosti za akosť v zmysle § 429 ods. 1 Obchodného zákonníka.

5.3. Odvolací súd taktiež uviedol, že v prerokúvanej veci zo zisteného skutkového stavu nesporne vyplýva, že žalobca najneskôr v zápise z kontrolného dňa 28. septembra 2011 žiadal od žalovaného, aby opravil vytýkané vady, čím si zvolil nárok podľa § 436 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 437 ods. 1 a § 564 Obchodného zákonníka. Žalovaný bol teda povinný pri oprave stavebnej časti FVE uviesť ich do takého stavu, v akom mali byť podľa zmlúv o dielo, teda všetky časti zhotoviť spôsobom predpísaným v projektovej dokumentácii, alebo vykonať také opatrenia, aby sa ich funkčné a estetické vlastnosti aspoň blížili stavu, v akom by boli, ak by boli od počiatku zhotovené v súlade s projektovou dokumentáciou. Zo zisteného skutkového stavu súdom oboch inštancií vyplynulo, že tieto nedostatky na diele pretrvávajú a žalovaný im tak tieto vlastnosti nevrátil. Následky takejto nedostatočnej opravy sú potom upravené v § 436 ods. 2 štvrtej vete, resp. § 437 ods. 5 Obchodného zákonníka, podľa ktorého platí, že ak predávajúci (=zhotoviteľ) neodstráni vady tovaru (=diela) v primeranej dodatočnej lehote, môže kupujúci (=objednávateľ) požadovať primeranú zľavu z ceny. V prerokúvanej veci žalobca po zistení, že dielo nebolo opravené, poslednou výzvou zo 14. júla 2013 určil žalovanému dodatočnú lehotu na odstránenie všetkých väd do 1. júla 2013 a po jej márnom uplynutí listom zo 4. februára 2014 žiadal od žalovaného zľavu z ceny diela, ergo postupom v súlade s § 437 ods. 5 Obchodného zákonníka zmenil pôvodne uplatnený nárok na odstránenie väd opravou diela na zľavu z ceny diela podľa § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého nárok na zľavu zodpovedá rozdielu medzi hodnotou, ktorú by mal tovar bez väd, a hodnotou, ktorú mal tovar dodaný s vadami; pre určenie hodnôt je rozhodujúci čas, v ktorom sa malo uskutočniť riadne plnenie. Z obsahu spisu podľa krajského súdu vyplýva, že všetky diela mali byť dodané do novembra 2010, pre určenie zľavy bolo teda rozhodujúce, aká bola hodnota diel bez väd v novembri 2010 a hodnota diela so zistenými vadami (nesprávnymi lankami, chýbajúcimi manžetami a podložkami) v rovnakom čase.

5.4. Odvolací súd v zmysle vyššie uvedeného vytkol súdu prvej inštancie (ako i žalobcovi), že počas celého konania a v rozpore s cit. § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka stotožňoval výšku zľavy z ceny diela s nákladmi na opravu podľa cenových ponúk, ktoré predložili žalobcovi tretie osoby, súd prvej inštancie ani nezistil, že by suma vo výške 29 576,24 eur skutočne predstavovala rozdiel hodnôt bezvadného a vadného diela v zmysle citovaného ustanovenia, naopak, súd prvej inštancie celkom zjavne nesprávne aplikoval ustanovenie § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka a výšku zľavy jednoducho stotožnil s nákladmi na opravu, (pretože „výšku zľavy znalec nedokázal určiť“). Takéto určenia však nemá podľa odvolacieho súdu žiadnu oporu v citovanom § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka a stotožnenie výšky zľavy v dôsledku výskytu väd diela s výškou nákladov na opravu týchto väd štyri roky po odovzdaní tohto diela odporuje aj všeobecne známym skutočnostiam o pomeroch týchto cien.

5.5. V zmysle uvedeného krajský súd uzavrel, že v prerokúvanej veci zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu nevyplývajú skutočnosti rozhodné pre určenie výšky zľavy z ceny diel dodaných žalovaným v súlade s § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka, súd prvej inštancie nesprávnou aplikáciou § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka namiesto takto určenej zľavy za jej sumu považoval výšku nákladov na opravu väd, ktoré v konaní ustálil. V tejto výške však žalobcovi nemohol tento nárok vzniknúť, preto mu ho súd prvej inštancie ani nemohol priznať.

5.6. Vo vzťahu k rozšíreniu žaloby o alternatívny titul žaloby - náhrada škody, ktorá mala vzniknúť v dôsledku toho, že dodaním diela s vadami žalovaný porušil svoj záväzok zo zmluvy o dielo podľa § 537 a § 560 Obchodného zákonníka odvolací súd upozornil na skutočnosť, že v zmysle ust. § 440 ods. 2 v spojení s § 564 Obchodného zákonníka platí, že uspokojenie, ktoré možno dosiahnuť uplatnením niektorého z nárokov z väd podľa § 436 a § 437 Obchodného zákonníka, nemožno dosiahnuť uplatnením nároku z iného právneho dôvodu, najmä nároku na náhradu škody alebo z bezdôvodného obohatenia. Objednávateľ by mohol požadovať, aby zhotoviteľ nahradil škodu spôsobenú mu dodaním vadného diela tým, že dielo uvedie do „predošlého stavu“, teda do stavu bez väd, v súlade so zmluvou o dielo. Obsahom nároku na náhradu škody teda je aj nárok na odstránenie väd diela, ktorý je výslovne uvedený v § 436 ods. 1 a § 437 ods. 1 Obchodného zákonníka. Mohol by ním teda dosiahnuť rovnaké

uspokojenie, ako z nároku podľa § 436 ods. 1 a § 437 ods. 1 Obchodného zákonníka. Práve preto však žalobca nemohol tento nárok uplatňovať z titulu náhrady škody, pretože tomu bráni ustanovenie § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka.

5.7. Na základe uvedeného tak odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nemá nárok na zaplatenie nákladov na opravu diel - stavebných častí fotovoltaických elektrární ani ako zľavy z ceny diela podľa § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka, ani ako náhrady škody podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka, súd prvej inštancie preto nesprávne rozhodol, keď jeho žalobe vyhovel. Odvolací súd podľa § 388 C. s. p. vecne nesprávny rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol, keďže ho nebolo možné potvrdiť a nebol tu ani dôvod na jeho zrušenie podľa § 389 C. s. p. (výrok I). Pretože žalovaný bol vo veci plne úspešný, odvolací súd mu podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 369 ods. 1 C. s. p. priznal nárok na náhradu všetkých trov konania proti neúspešnému žalobcovi (výrok II).

6. Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) odôvodnené v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a v zmysle § 421 písm. a/ a b/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu alebo ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

6.1. Žalobca v časti dovolania, ktorého prípustnosť vyvodzuje z ust. § 420 písm. f/ C. s. p. namieta, že tvrdenie odvolacieho súdu v bode 17. a 18. odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, a síce že „žalobca počas konania nepredniesol skutkové tvrdenia, ktorými by preukázal hodnotu diela bez vád v čase, kedy malo byť vykonané“ je zmätočné a nepreskúmateľné, nakoľko žalobca okrem nákladov na opravu vád doložil do súdneho spisu aj znalecký posudok, v ktorom však znalec presnú výšku diela bez vád v čase, kedy malo byť odovzdané, nevedel stanoviť. Uvedené tvrdenie odvolacieho súdu o neunesení dôkazného bremena na strane žalobcu po vydaní napadnutého rozhodnutia bez nariadenia pojednávania podľa dovolateľa nemajú oporu so skutočnosťami obsiahnutými v spise.

6.1.1. Taktiež uviedol, že v prejednávanej spore je splnená podmienka existencie rovnakého (analogického) skutkového stavu v rozhodnutiach 3Obdo/17/2018 a 1Obdo/65/2017, čím je splnený základný predpoklad na to, aby všeobecný súd na účel dodržania princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia dal na určitú právnu otázku rovnakú odpoveď, k čomu v danej veci nedošlo a uvedeným došlo zo strany súdu k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

6.2. Žalobca nesúhlasil s meniacim rozsudkom odvolacieho súdu a tvrdí, že krajský súd nesprávne posúdil vec a zároveň rozhodol tak, že zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom vo vyriešení právnej otázky sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, keď neakceptoval použitie sudcovskej úvahy pri kvantifikovaní zľavy z kúpnej ceny, ktorá úvaha bola opretá o náklady na opravu vád (po znaleckom skúmaní). Právnu otázku, pri ktorej riešení sa odvolací súd podľa dovolateľa odklonil od rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (dôvod prípustnosti dovolanie v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.) žalobca naformuloval nasledovne: „Vylučuje ustanovenie § 439 ods. 1 ObZ pri kvantifikácii výšky zľavy z kúpnej ceny použitie sudcovskej úvahy podľa ustanovenia § 264 C. s. p.?“ Podľa dovolateľa je nepochybné, že ust. § 439 ods. 1 ObZ patrí pri spôsobe určenia primeranej zľavy z dohodnutej kúpnej ceny k právnej norme s relatívne neurčitou hypotézou a ktorá prenecháva súdu, aby podľa vlastného uváženia (sudcovskej úvahy) v každom jednotlivom prípade vymedzil sám hypotézu právnej normy, a teda podľa žalobcu je zrejmé, že ust. § 439 ods. 1 ObZ pri kvantifikácii výšky zľavy z kúpnej ceny použitie sudcovskej úvahy podľa § 264 C. s. p. nevylučuje. Svoju argumentáciu podporil rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Obdo/17/2018 z 12. júna 2018 (preskúmané uznesením Ústavného súdu Slovenskej od sp. zn. II. ÚS 575/2018-14 zo dňa 6. decembra 2018) a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Obdo/65/2017 z 28. júna 2018 (preskúmané uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 231/2019-12 zo dňa 4. júna 2019).

6.3. Dovolateľ zdôraznil, že hodnotu diela v čase riadneho plnenia nebolo možné preukázať znaleckým posudkom. Má zato, že ak zákon nevylučuje aplikáciu sudcovskej úvahy pri kvantifikácii výšky zľavy z kúpnej ceny, tak náklady na opravu vád sú jednou z možností, ako podporiť sudcovskú úvahu pri určení

výšky zľavy z kúpnej ceny. V súvislosti s uvedeným tvrdí nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu, v riešení otázky, ktorá nebola dovolacím súdom ešte vyriešená (dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), a to: „Výjadruje aplikácia ust. § 439 ods. 1 ObZ zákaz kvantifikácie zľavy z kúpnej ceny prostredníctvom sudcovskej úvahy na základe nákladov na opravu väd, a to aj v prípade, ak hodnotu diela bez väd v čase riadneho plnenia nemožno zistiť znaleckým posudkom?“ K uvedenému dovolateľ poukázal na právne závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. septembra 2010, sp. zn. 1Co/2/2009, podľa ktorého kvantifikácia primeranej zľavy z ceny diela je suma rozdielu medzi vadným a bezvadným dielom, ktoré objednávatel' dosiahol až odstránením väd treťou osobou, resp. výška zľavy podľa ust. § 439 ods. 1 ObZ. Stanovuje výšku zľavy, ktorú môže strana, ktorá je dotknutá vadou žiadať, avšak toto ustanovenie konkretizuje iba maximálnu hranicu takto uplatniteľného nároku na zľavu a ak je zľava uplatnená v nižšej výške, takúto požiadavku musí súd akceptovať. Uvedené podľa dovolateľa je plne aplikovateľné i v prejednávanej veci, nakoľko ako vyplýva zo znaleckého posudku, výška zľavy podľa ust. § 439 ods. 1 ObZ, ak by bola presne vypočítateľná k dátumu november 2010, by bola viacnásobne vyššia, ako zľava, ktorú si žalobca uplatnil prostredníctvom žaloby. K uvedenému žalobca poukázal na Znalecký posudok, a v ňom potvrdené všetky nedostatky diela - vady - v zmysle zmlúv o dielo a informácie z cenových ponúk, doložených počas konania, v zmysle ktorých by cena za opravu diela bola rádovo vyššia (cca 227 722,89 eur), ako cena podľa cenovej ponuky spoločnosti SMS-Servis Montáž Solár s.r.o. priloženej z žalobe, a to z dôvodu, že uvedená nižšia cenová ponuka bola vypracovaná iba na v danom čase nevyhnutnú opravu alebo výmenu komponentov, ktoré sú najviac vystavené dažďu, aby boli elektrárne staticky zabezpečené. Dovolateľ zároveň dodáva, že v prípade, ak by súd vyššie uvedenú interpretáciu nepripustil, je nutné ustáliť, že hodnoty väd podľa § 439 ods. 1 ObZ nebolo možné zistiť, a teda ust. § 439 ods. 1 ObZ nebolo aplikovateľné, je nutné požiadavku žalobcu posudzovať z titulu náhrady škody v zmysle ust. § 440 ObZ.

6.4. Vzhľadom na uvedené dovolateľ navrhol, aby dovolací súd meniaci rozsudok krajského súdu zo dňa 26. mája 2020, č. k. 21Cob/112/2019-380 zmenil tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 14. marca 2019 v celom rozsahu potvrdí, alebo meniaci rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zruší a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie vo veci.

7. Žalovaný vo vyjadrení k podanému dovolaniu žalobcu uviedol, že žalobcom nebol v dovolaní preukázaný odklon rozhodnutia odvolacieho súdu od rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu, nakoľko ním uvádzané judikáty najvyššieho súdu neriešia uvedenú právnu otázku vôbec (3Obdo/17/2018), alebo nie rozdielne (1Obdo/65/2017). Ako irelevantné pre vec vidí aj žalobcom predložené rozhodnutie pod sp. zn. 1Co/3/2009, nakoľko predmetom tohto rozhodnutia bolo posudzovanie súdu, či uplatnenie na zaplatenie plnenia malo byť súdom kvalifikované ako nárok na zľavu z kúpnej ceny, pričom najvyšší súd rozhodol, že tento nárok má byť ako nárok na zľavu z kúpnej ceny posudzovaný, avšak k správnosti určenia výšky zľavy. V ostatnom považoval žalovaný argumenty žalobcu za tvrdenia skutkového charakteru, ktorých riešením nie je dovolací súd oprávnený a vzhľadom k uvedenému navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol, resp. zamietol a zaviazal ho k náhrade trov konania v celom rozsahu.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné.

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

10. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to

zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

11. Ako opodstatnenú vyhodnotil dovolací súd už námietku žalobcu, že konanie pred odvolacím súdom (ale aj pred súdom prvej inštancie) je poznačené vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. Žalobca tak dôvodne uplatnil dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p., ktorý vymedzil spôsobom predpokladaným znením ustanovenia § 431 ods. 2 C. s. p.

11.1. K základným právam strany sporu, obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí i právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko, Hiro Balani v. Španielsko, Georgiadis v. Grécko, Higgins v. Francúzsko). Dovolací súd už vo svojich skorších rozhodnutiach (napr. 3Obdo/72/2016, 3Obdo/10/2017 a 3Obdo/72/2019) vyslovil, že o naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. ide aj vtedy, keď súd uskutoční výklad právneho predpisu na zistený skutkový stav veci, ktorý je ústavne nesúladný, svojvoľný a bez presvedčivého a racionálneho logického odôvodnenia. Označená vada zmätočnosti je naplnená aj vtedy, keď určité skutočnosti v konaní strana namietala, avšak pri hodnotení skutkových zistení súdom tieto náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil bez toho, že by napr. dostatočným spôsobom odôvodnil ich bezvýznamnosť či irelevantnosť.

11.2. Uvedenými nedostatkami podľa názoru dovolacieho súdu trpí rozsudok odvolacieho súdu.

12. Kľúčová námietka dovolateľa spočíva v tom, že tvrdenie odvolacieho súdu v bodoch 17. a 18. odôvodnenia jeho rozhodnutia, a síce že „žalobca počas konania nepredniesol skutkové tvrdenia, ktorými by preukázal hodnotu diela bez väd v čase, kedy malo byť vykonané“ je zmätočné a nepreskúmateľné, nakoľko žalobca okrem nákladov na opravu väd doložil do súdneho spisu aj znalecký posudok, v ktorom však znalec presnú výšku diela bez väd v čase, kedy malo byť odovzdané, nevedel stanoviť.

12.1. S uvedenými závermi krajského súdu o neunesení dôkazného bremena na strane žalobcu sa nestotožňuje ani dovolací súd. Z obsahu s vecou súvisiaceho spisu najvyššiemu súdu vyplynulo, že nie je pravdivé tvrdenie, že žalobca počas konania nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia, ktorými by preukazoval hodnotu diela bez väd v čase, kedy malo byť vykonané. Žalobca počas konania opakovane prednášal argumenty (na č. l. 65, 88, 207, 261, 306, 354, 364 spisu), prečo pri uplatnení zľavy podľa neho postupoval v plnom súlade s príslušnými ustanoveniami všetkých súvisiacich predpisov, v súlade s dobrými mravmi, ako aj v súlade s ustanovením § 439 ods. 1 ObZ a nárok na zľavu z kúpnej ceny diela, ktorú uplatnil teda zodpovedá rozdielu medzi hodnotou, ktorú by mal tovar bez väd a hodnotou, ktorú mal tovar dodaný s vadami, pričom pre určenie daných hodnôt bol rozhodujúci čas, v ktorom sa malo uskutočniť riadne plnenie. Objektívnosť takto určenej ceny zľavy z ceny diela už od začiatku konania preukazoval i cenovými ponukami troch konkurenčných spoločností na odstránenie väd, z ktorých vybral cenovo najvýhodnejšiu od spoločnosti SMS-Servis Montáž Solár s.r.o., na základe ktorej odvodil dovolateľ svoj žalobný nárok a ktorá predstavuje cenu opravy väd diela, ktoré boli preukázane zistené a odporcom opakovane uznané. K žalobcom tvrdným vadám diela v čase jeho odovzdania zhotoviteľom sa vyjadril i člen predstavenstva žalobcu B. F. (výsluch svedka na č. l. 129 spisu). Na základe vyslovenia predbežného právneho posúdenia veci okresným súdom žalobca na preukázanie svojich tvrdení tiež navrhol ako dôkaz znalecký posudok, ktorý okrem určenia rozsahu väd diela, výšky hodnoty uvedených väd určí aj konkrétnu cenu, resp. zľavu z ceny diela. Skutočnosť, že znalec v posudku č. 184/2017 nevedel určiť znehodnotenie diela v % vyjadrený tak analytickým ako ani nákladovým spôsobom, a teda analogicky týmto spôsobom nie je možné určiť cenu zľavy diela, nemožno stotožňovať s tvrdením, že by žalobca počas konania nepredniesol žiadne skutkové tvrdenia, ktorými by sa snažil preukázať hodnotu diela bez väd v čase, kedy malo byť vykonané, a to z akcentom na skutočnosť, že zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že technický stav jednotlivých stavebných častí každej FVE nezodpovedal predpokladanej plánovanej, ako aj ekonomickej živnosti stavby, pričom

žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval tieto nedostatky diela konštatované znalcom, ani nespochybnil samotnú sumu predložením inej cenovej ponuky, resp. odborným vyjadrením iného subjektu. Pokiaľ odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia tvrdí, že žalobca od počiatku konania prednášal skutkové tvrdenia, ktoré sú z hľadiska rozhodnej normy § 439 ods. 1 ObZ nepodstatné a nenavrhol akékoľvek iné dôkazy na preukázanie rozhodných skutočností, teda že nárok na zľavu z kúpnej ceny diela, ktorú uplatnil, zodpovedá rozdielu medzi hodnotou, ktorú by mal tovar bez vád a hodnotou, ktorú mal tovar dodaný s vadami, v čase jeho odovzdania, dovolací súd uvádza, že žalobca sa aktívne počas celého konania snažil preukázať práve odôvodnenosť výšky zľavy z ceny žalovaným zhotoveného vadného diela, okrem predložených nákladov na opravu i práve návrhom na vykonanie znaleckého dokazovania, pričom s tvrdeniami žalobcu sa v intenciách záverov vyplývajúcich z vykonaného dokazovania v plnej miere stotožnil aj súd prvej inštancie, keď žalobe vyhovel. O neunesení dôkazného bremena sa žalobca dozvedel až z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, tento záver krajského súdu nemohol nijako vyvrátiť. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, z akého dôvodu považuje za nesprávne tvrdenia žalobcu a závery súdu prvej inštancie, a síce že keďže znalec výšku zľavy nedokázal určiť, žalobca uplatnil zľavu v hodnote, za akú je možné dať dielo do stavu, v akom malo byť odovzdané žalobcovi v prípade ich zrealizovania podľa podmienok zmluvy o dielo, (odvolací súd nijako nepredostrel, ktoré vysvetlenie by náležite i odôvodnil, akým napr. iným spôsobom žalobca mal a mohol preukázať hodnotu ceny zľavy v rozhodnom čase odovzdania diela), iba uzavrel, že v prerokúvanej veci zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu nevyplývajú skutočnosti rozhodné pre určenie výšky zľavy z ceny diela v súlade s ust. § 439 ods. 1 ObZ, okresný súd jeho nesprávnou aplikáciou považoval za zľavu výšku nákladov na opravu vád, a teda v tejto výške žalobcovi podľa krajského súdu nemohol nárok vzniknúť. Tento záver odvolacieho súdu, bez náležitého odôvodnenia však v súlade s názorom žalobcu považuje dovolací súd za nepreskúmateľný. Konanie pred odvolacím súdom je tak poznačené vadou zmatečnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a jediným možným prostriedkom nápravy porušenia uvedených práv žalobcu je zrušenie rozsudku odvolacieho súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ktoré už bude zodpovedať požiadavkám spravodlivého súdneho procesu.

13. Vo vzťahu k námietke dovolateľa, že v prípade, ak hodnoty vád podľa § 439 ods. 1 ObZ nebolo možné zistiť, a teda ust. § 439 ods. 1 ObZ nebolo aplikovateľné, mal požiadavku žalobcu posudzovať z titulu náhrady škody v zmysle ust. § 440 ObZ, dovolací súd uvádza nasledovné:

13.1. Odvolací súd vo vzťahu k alternatívne mu titulu žaloby - náhrade škody, ktorá mala vzniknúť v dôsledku toho, že dodaním diela s vadami žalovaný porušil svoj záväzok zo zmluvy o dielo uzavrel, že žalobca nemá nárok na zaplatenie predmetnej sumy, ani ako náhrady škody podľa § 373 a nasl. Obz, nakoľko obsahom nároku na náhradu škody je aj nárok na odstránenie vád diela, ktorý je výslovne uvedený v § 436 ods. 1 a § 437 ods. 1 ObZ, objednávateľ v predmetnej veci mohol dosiahnuť uspokojenie v podobe odstránenia vád diela aj uplatnením nároku na náhradu škody v podobe uvedenia do predošlého stavu podľa § 378 ObZ, mohol by teda dosiahnuť rovnaké uspokojenie, ako z nároku podľa § 436 ods. 1 a § 437 ods. 1 ObZ. Dovolací súd považuje za nevyhnutné upozorniť v tejto súvislosti na svoju rozhodovaciu prax konkrétne v rozhodnutí zo dňa 27. mája 2020 pod sp. zn. 3Obdo/3/2020, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 4/2020, z ktorého vyplýva, že:

„Vzhľadom k ustanoveniam § 436 ods. 1, resp. § 437 ods. 1 v spojení s § 564 Obchodného zákonníka má objednávateľ v prípade vád diela právo voľby medzi požiadavkou na odstránenie vád opravou a požiadavkou na primeranú zľavu z ceny diela. Ak si zvolí nárok na odstránenie vád opravou a zhotoviteľ vady v primeranej dodatočnej lehote neodstráni, alebo pred jej uplynutím oznámi, že ich neodstráni, potom sa už obmedzujúci dopad ustanovenia § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka nevzťahuje na to uspokojenie, ktoré spočíva práve v odstránení vád. Ak sa objednávateľ tohto uspokojenia (odstránenia vád opravou) nedomohol uplatnením práva z vád, môže sa ho domáhať z iného právneho titulu, v danom prípade z titulu náhrady škody. Limitom však zostáva možnosť dosiahnuť totožné uspokojenie uplatnením ostatných práv z vadného plnenia, ktoré objednávateľovi svedčia, teda uplatnením nároku na zľavu z ceny diela určenou podľa § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka ako rozdiel medzi hodnotami vadného a bezvadného plnenia“.

U uvedeného rozhodnutia vyplýva tiež záver, že „nárok objednávateľa na náhradu škody - ktorá mala

byť spôsobená vadným dodaním diela - je vylúčený, ak mohol objednávateľ dosiahnuť uspokojenie z niektorého z nárokov z vadného dodania diela. Uvedené znamená, že ak porušenie povinnosti zhotoviteľa predstavuje iba dodanie diela s vadami, nemôže sa objednávateľ domáhať voči zhotoviteľovi nároku na náhradu škody (podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka), ak si neuplatnil u zhotoviteľa nároky z vadného dodania diela (a vady diela zhotoviteľovi včas neoznámil). To isté platí aj v prípade, ak si objednávateľ nechá odstrániť vady diela u tretej osoby bez toho, aby zhotoviteľovi oznámil vady diela.“

O žiadnu z vyššie uvedených možností, kedy by bol vylúčený nárok objednávateľa na náhradu škody spôsobenej vadným dodaním diela v prejednávanej veci nejde.

Dovolací súd v uvedenom rozhodnutí taktiež konštatoval, že „za nesprávny možno považovať aj postup súdov nižšej inštancie pri posudzovaní samotného nároku na zľavu z ceny diela. Dovolací súd poukazuje na to, že súd je viazaný žalobným návrhom a nie jeho právnou kvalifikáciou, pričom zdôrazňuje, že žalobcom uplatnený nárok predstavoval v zásade náhradu nákladov uhradených tretej osobe (pozn. „Odstránenie väd diela treťou osobou nemá vplyv na existenciu nároku objednávateľa na zľavu z ceny diela, ktorý vznikol v dôsledku nespĺnenia si povinnosti zhotoviteľom“), ktoré boli vynaložené na odstránenie väd diela, za ktoré zodpovedal žalovaný, a ktoré žalovaný napriek svojej povinnosti neodstránil. V takej situácii platí, že objednávateľ nemôže znášať negatívne dôsledky vadného plnenia zo strany zhotoviteľa a jeho následnú pasivitu prejavujúcu sa v neodstránení väd diela ani v dodatočnej primeranej lehote, pričom objednávateľ musí mať právnou možnosť dosiahnuť náhradu celej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku vadného plnenia zo strany zhotoviteľa.“

Túto skutočnosť však odvolací súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil, hoci bol obsahom žalobcom uplatneného nároku.

14. Dovolací súd záverom uvádza, že pre vady zmätočnosti skonštatované vyššie, ako aj s ohľadom na rozhodnutie najvyššieho súdu uvedené v bode 13. odôvodnenia rozhodnutia sa namietaným nesprávnym právnym posúdením (§ 432 ods. 1 C. s. p.) dovolací súd už nemohol zaoberať, nakoľko v okolnostiach rozhodovaného sporu by posudzovanie nastolenej právnej otázky bolo predčasné.

15. Vzhľadom na skutočnosť, že dovolateľ dôvodne namietal existenciu vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., najvyšší súd žalobcom napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 C. s. p.).

V ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 C. s. p.).

16. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.